

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 173. Neo-electi Pontificis dotes

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

tis functo, singulis se procul dubio futu- Sæcul. XV.
rum Pontificem affirmabat, sed non nihil A.C. 1455.
tanquam senex delirare credebatur.

§. CLXXII.

Callisti III. nomen adoptat.

Igitur celebrato Sacro de Spiritu Sancto, initium datum est scrutinio, cumque solus omnium suffragia tulisset, die octava Aprilis Cardinales de more eum summum Pontificem sub Callisti III. nomine venerati sunt, Cardinale primo Diacono illius electionem populo confessim annuntiante. In Cathedra ad Basilicam sancti Petri delatus, persolutis coram sanctissimo Altaris Sacramento precibus, super aram SS. Apostolorum sedit, ubi omnes Cardinales accesserunt, ejusdem pedes osculaturi. Inde ad suum deferebatur Palatium, & quosdam articulos triduo ante electionem suam a sacro Collegio decretos, jurejurando firmavit. Quibus peractis singuli ad sua reversi sunt.

§. CLXXIII.

Neo-electi Pontificis dotes.

Die vigesima Aprilis neo-electus Papa consuetis solemniiis suæ Coronationis insignia suscepit. Jam in *vigesimo sexto Historiae nostræ tomo* vidimus, quod is olim in extinguendo schismate Munonis,

Sæcul. XV.
A. C. 1455.

nis, qui Petri de Luna successor erat, egregiam navaverit operam, id jubente Alphonso Arragoniae Rege, cui tum a secretis erat. Cum adhuc Canonicus esse Jlerdensis, atque Juris utriusque Doctor, a Martino V. ad Episcopatum Valentiniū enectus, in Italiam venit, ubi Eugenio IV. Pontifici insignia prudentiae suae specimina dedit, cum dissidium feliciter dirimeret, quod Papam inter, & Alphonsum Regem vigebat propter Regnum Neapolitanum; hinc ab eodem creatus est Cardinalis Presbyter titulo SS. quatuor Coronatorum. Platina de eo testatur, quod in dicendis in Senatu sententiis ita gravis habitus fuerit, ut nihil un-

*Platin. in
Vita Calixt.
III.*

Ciacon. ibid. quam per adulationem, & gratiam locutus fit, additque Ciaconius, quod nunquam, cum Episcopus aut Cardinalis esset, beneficium aliquod in commendam acceptare voluerit, dicens, se una sponsa, & quidem Virgine contentum vivere, id est, Ecclesia sua Valentina. Susceppto vix Pontificatu primas eo curas intendit, ut Prædecessoris sui Vota feliciter compleret; hinc omnibus Sacræ Cruciae militibus indulgentias concessit, atque Legatos suos in Franciam, & Hungariam decrevit, qui auxilia contra Turcas impetrarent.

§. CLXXIV.